

ABSOLUCIÓ DE TÈCNICS MUNICIPALS EN UN DELICTE CONTRA LA ORDENACIÓ DEL TERRITORI: NO QUEDA ACREDITADA LA INFRACCIÓ DE LA NORMA NI EL REQUISIT DEL CONEIXEMENT DE LA INJUSTÍCIA

Després d'un llarg procés judicial, hem rebut Sentència de la Sala Penal de l'Audiència Provincial de Barcelona favorable als interessos de l'arquitecte municipal, qui venia essent acusat d'un delictes de prevaricació urbanística (art. 320.1 del Codi Penal) per un informe en el marc d'una llicència de rehabilitació d'un edifici en el barri antic protegit que suposava una ampliació de volumetria prohibida per la normativa urbanística.

El cas

El Ministeri Fiscal formulava una querella penal contra els tècnics municipals (Secretari-Interventor i Arquitecte) per un presumpte delictes contra la ordenació del territori de l'article 320 del Codi Penal, per suposadament, haver fet informes que varen avalar una llicència que es reputava contrària a les normes urbanístiques rectores, si bé en ocasió d'aquestes denúncies també es va obrir un procediment de protecció de la legalitat urbanística per part de l'Ajuntament vers els propietaris de l'edifici.

Procés judicial i recursos

Durant els anys que ha durat el procés judicial, després de la fase d'instrucció, el Jutjat investigador va decidir continuar el procediment obrint judici oral on s'acusava els tècnics municipals per un delictes contra l'ordenació del territori de l'article 320.1 CP.

En el judici oral es va desplegar un conjunt de prova de descàrrec tendent a evidenciar la falta de comissió del delictes, fonamentada en una interpretació raonable de la norma i, en el cas del Secretari que l'informe que havia elaborat no era de legalitat urbanística sinó de tramitació, sol·licitant l'absolució dels tècnics municipals.

La Sentència del Jutjat Penal va absoldre al Secretari, però decidia condemnar l'Arquitecte pel delictes pel qual s'havia formulat acusació, amb una pena de multa i d'inhabilitació. Front a aquesta, es va interposar recurs contra la condemna de l'Arquitecte, al torn que el Ministeri Fiscal també impugnava la sol·licitant l'anul·lació de l'absolució del Secretari, essent que l'Audiència Provincial estimava els recursos

compel·lint al Jutjat Penal a tornar a dictar nova Sentència per tal de subsanar errors omesos.

El Jutjat Penal tornava a dictar Sentència mantenint l'absolució del Secretari, descartant que pogués conèixer si les obres resultaven o no contràries a la normativa, però tornant a condemnar a l'Arquitecte.

Novament, s'interposava recurs d'apel·lació contra aquesta condemna, denunciant que seguien havent-hi omissions rellevants en el relat de fets provats, tals com que s'havia seguit un procediment de protecció de la legalitat, i que no es tenia vincles amb la propietat de l'edifici promotora de la llicència, essent que l'Audiència Provincial estimava el recurs, anul·lant la Sentència i compel·lint al Jutjat a dictar-ne una de nova que es pronunciés sobre les omissions.

La darrera Sentència del Jutjat Penal incorporava les omissions abans indicades, però mantenia la decisió condemnatòria de l'Arquitecte.

La resolució final

La darrera Sentència de l'Audiència Provincial ha posat fi al procediment, estimant el nostre recurs d'apel·lació, apreciant l'error en la valoració de la prova, descartant la comissió del delictes per no quedar acreditat que l'obra informada pels tècnics suposés un augment de volumetria prohibit per la norma, no essent clarament il·legal la interpretació que efectuava l'Arquitecte, avalat també per una prova pericial tècnica confirmatòria d'aquesta tesi. La Sentència de la Sala també accepta també l'argument conforme que l'element subjectiu que exigeix aquest delictes (que l'informe s'emeti "*en coneixement de la injustícia*") no apareix demostrat ni justificat en cap indicati que desmunti la versió de descàrrec oferta per la defensa, tota vegada que la constatació de l'absència d'una finalitat o falta de relació amb la promotora apareix com a indicati rellevant de la falta d'aquest element subjectiu. En darrer lloc, la Sentència també acull la interpretació o finalitat d'*ultima ratio* del dret penal d'actuar front aquelles il·legalitats més severes i arbitràries, amb clar menysteniment als interessos generals, cosa que tampoc s'aprecia en aquest cas.